

Μετάφραση στη νεοελληνική κεγ 75, 3 Ουκ.

Κείμενο

Τῇ δὲ ἐπιγιγνομένῃ ἡμέρᾳ
Νικόστρατος ὁ Διειτρέφους
στρατηγὸς Ἀθηναίων
παραγίγνεται ἐκ Ναύπακτου
βοηθῶν δώδεκα ναυσὶ¹
καὶ πεντακοσίοις ὀπλίταις
Μεσσηνίων·
ξύμβασίν τε ἔπρασσε
καὶ πείθει
ώστε ξυγχωρῆσαι ἀλλήλοις
κρῖναι δέκα μὲν ἄνδρας
τοὺς αἰτιωτάτους,
οἵ σύκέτι ἔμειναν,
τοὺς δ' ἄλλους οἰκεῖν

ποιησαμένους σπονδὰς
πρὸς ἀλλήλους
καὶ πρὸς Ἀθηναίους,
ώστε νομίζειν
τοὺς αὐτοὺς ἔχθρους καὶ φίλους.
Καὶ ὁ μὲν πράξας ταῦτα
ἔμελλεν ἀποπλεύσεσθαι·

οἱ δὲ προστάται τοῦ δῆμου
πείθουσιν αὐτὸν
καταλιπεῖν μὲν σφίσι
πέντε ναῦς τῶν αὐτοῦ,
ὅπως ὥσιν ἡσσόν τι ἐν κινήσει

οἱ ἐναντίοι,
ξυμπέμψειν δὲ αὐτοὶ²
ἴσας
πληρώσαντες ἐκ σφῶν αὐτῶν.

Καὶ ὁ μὲν ξυνεχώρησεν,
οἱ δὲ κατέλεγον ἐς τὰς ναῦς
τοὺς ἔχθρούς.
Ἐκεῖνοι δὲ δείσαντες
μὴ ἀποπεμφθῶσιν ἐς τὰς Ἀθήνας
καθίζουσιν ἐς τὸ Ἱερὸν
τῶν Διοσκόρων.
Νικόστρατος δὲ
ἀνίστη τε αὐτοὺς
καὶ παρεμυθεῖτο.
Ως δ' οὐκ ἔπειθεν,
οἱ δῆμος ὀπλισθεῖς
ἐπὶ τῇ προφάσει ταύτῃ,
ώς οὐδὲν ὑγιές αὐτῶν διανοούμενων

τῇ ἀπιστίᾳ
τοῦ μὴ ξυμπλεῖν,

Μετάφραση

Καὶ την επόμενη ημέρα
ο Νικόστρατος, ο γιος του Διειτρέφους,
στρατηγός των Αθηναίων,
φτάνει από τη Ναύπακτο
σε βοήθεια με δώδεκα πλοία
και πεντακόσιους οπλίτες
Μεσσηνίους·
και διαπραγματευόταν μια συμφωνία
και τους πείθει
ώστε να συμφωνήσουν μεταξύ τους
να δικάσουν δέκα ὄντρες,
τους κύριους υπαίτιους,
οι οποίοι δεν έμειναν πλέον εκεί,
και οι υπόλοιποι να παραμείνουν (στο
νησί),
αφού κάνουν συμφωνία
μεταξύ τους
και με τους Αθηναίους,
υπό τον όρο να θεωρούν
τους ίδιους εχθρούς και φίλους.
Και εκείνος λοιπόν, αφού έκανε αυτά,

επρόκειτο (: ήταν έτοιμος) να αποπλεύ-
σει·
οι αρχηγοί ίμως των δημοκρατικών
τον πείθουν
να αφήσει πίσω σ' αυτούς
πέντε πλοία από τα δικά του,
ώστε να αποθαρρυνθούν να κάνουν κί-
νημα (: για να είναι σε κάπως μειονε-
κτικότερη θέση, αν γινόταν κίνημα)
οι αντίπαλοί τους,
και (υπόσχονται) ότι οι ίδιοι θα απο-
στείλουν μαζί του
ισάριθμα πλοία,
αφού τα επανδρώσουν με δικά τους
πληρώματα.
Και εκείνος συμφώνησε,
αυτοί ίμως στρατολογούσαν για τα κα-
ράβια
τους πολιτικούς τους αντιπάλους.
Επειδή ίμως εκείνοι φοβήθηκαν
μήπως σταλούν στην Αθήνα,
κάθονται ως ικέτες στο ναό
των Διοσκούρων.
Και ο Νικόστρατος
προσπαθούσε να τους σηκώσει
και τους καθησύχαζε.
Επειδή ίμως δεν τους ἔπειθε,
οι δημοκρατικοί, αφού οπλίστηκαν
με την πρόφαση αυτή,
επειδή τάχα αυτοί δεν είχαν καθόλου
καλούς σκοπούς στο μυαλό τους
με τη δυσπιστία τους
να μη θέλουν να αποπλεύσουν μαζί (με
το Νικόστρατο).